

מסורת הש"ס

(ב) ר"ת, (ג) ר"ת, (ד) ר"ת

הגהות הב"ח

(ב) רש"ב"ם ד"ה ויחזק ויחזק
דמספק ליה באחד צד
נרץ למדוק: (ג) ד"ה שרגלים
ווי כשרה זו שמינת:
(ג) תוב"ה ד"ה מחלוקת ווי
לחזק הסם למאן דאמר
דלכ"ע חזק אמה:
(ד) בא"ד בין סוף לנר ויחזק
ראוי לסיים:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

המוכר פירות פרק ששי בבא בתרא

ה' בלד זה אם יש בין
קדוב לח' הרי זו שכות
כירא ליה להאי תנא מוכה
ה' גמי שג' מתים נקברים

[illegible]

בד' אחריו יוחס המערה הוא וכנגדו פתח החלצ'ים עדיין מער
אחרת כנגדה חוץ לחצר והחצר כין שיהיה הלך בדרך ממקום
שכלים גוף המים לזד המערה כ' אמה ילד ח' אמות אורך
המערה ויורק במלתם שמי לדרד ואלח"כ ברוק שז אמות חלצ'ה פתח
המערות הפסוקות לה מכלן ומכלן לר"ש נמי דהיינו בדיקה כ' אמות
כנגד החצר שער כ' המערות מכלן ומכלן וחוק לחצר עדיין ח'
אמות אמות פתח חלצ'ה שנגד וז הרי כ"ב אמה ואלקמ' פריך
הרי לא קלמך ברוק כ' אמה. וה"ל דלחצ'ה לפסוקי בנצן ג' אמות
שלארבע אמות שמה וזה אורך המערה שזוכרין בה ועדיין לא
מתמלאת וארץ נמי לבדוק כנגדו עד ד' אמות שיש מכלן עד כותל
האורך שנגדו דשמה כנגד מים הללו יש ממים אחרים הקבוצים
בכותל אמה ארוך ח' ועוד צריך לבדוק למעלה ומלמטה כ' אמה
דהיינו מ' אמות דשמה וזה מערה שבתחת החצר יש עדיין מערה
אחרת כנגדה במערב החצר ח"ט וזה שמערב החצר יש עדיין
מערה אחרת במזרח החצר. ותנא לשון קלך נקט בדיקה כ' אמה
אלא שמע' דאורך כ' מערות וחצר לא הוו אלץ כ' אמה דלמלא
ומתקן לא יבדוק בדיקות כ' טובא כולל דל חצ'ה לפסוקיהו
דפרשית. והיכא דהו' לה הג' מים מפחרין בח' אמות ודאי הדבר
ידוע שזאורך המערה נקבדן ולא ברחבה וא"ל לבדוק אלץ כנגד
ח' אמות וכולל המערה שני שנגדו ומלמטה ומלמטה כ'
אמה לתחת מערה וז בתחת החצר יש עדיין מערה אחרת במערב
אז דלמא במערב החצר היא יש עדיין אחרת במזרחו. וכלל דמילתא
כל היכא דמסקפן ל' (א) חצר צריך לבדוק מ' רוחותיו לר"ש ברוק
ממנו ולהלן כ' דמי יימר דמבית הקברות זה היא היא מערה
שמה קבר אחר הוא וחצר אחרת של אדם אחר וארץ לעשות גם
שם בדיקות לעיל דמני שיש אחר קבר י' לומר עדיין יש כלן קבר
שזה קברים אחרים טובא: **סרגלים לזכר**. אחרי שכבר נמלא
שדה (ב) זה שכותב הקברות: **כאילו מתפלל מלא**. קודם שמהל ג'
ממים הללו דליחא בשמות רגלים לזכר היה טעמו ואת פסוקות
דמקרבן (א): (המלא מת י' טעמו ואת פסוקותו כלל עשוי שמתלא
לנפוק שחינכן להאזן יחיד שכותב קברות אלץ שעדיין לא נקבר
ההאזן מערה יוחס: **לעולם ר"ש יוא**. דלמא אורך מערה ח'
היא דלמא רחב ד' רתי תנאי אליבא דר"ש והיא תנא דלך
הריבא אליבא דר"ש: **ש לן פסוקים**. דלמא שמהל ממים הללו
הרוגים וגם מושכבין כדרך והיינו האזן תנא לעיל ולאיבא דר"ש
המלא: **מאוס ר"ש כו**. ר"ש סתם היינו ר' שמעון כן יוחס: **כאילו**
אין. וטעמא דמפרש לקמן שזאחריו (ע"פ): **כ"ב הויין**. שמי מערות של ח'
ושם חצר של כ"ב: **אין רבנן**. מוקי לן מערה ארע"י דרשא
וידאי לא אחיב כרבנן האמר במנתי' (ק:) אורך מערה ו' ומנתי' כ'
הויין' **דמי מערות ושם דלמא: לעולם**. הך סיפא דקבר היא ו'
לומר שדבר מערה ראשונה באלכסון כ' המערה היא לרבנן
שיש בהן כוכין כדק' באורך כ' אמות וכן מסודרין ב'

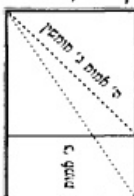
קב.

אז דזעיען מושב דרדו פרט ליושב
ית לן למימר דנכרי הוא ישראל לא
ל הוא בכל ענין שיהיה יש לו חפוסה
אז סלקא דעתיך דמושב דרדו

ימצא שלשה אם יש ביניהן מארבע עד שמונה הרי זו שכונת קברות ובודק ממנו ולהלן עשרים אמה מצא אחד בסוף עשרים אמה בודק ממנו ולהלן כ' אמה שרגלים לדרך שאילו מתחלה מצאו נוסלו ואת תפוסתו אמר מר מארבע ועד שמונה מני אי רבנן הא אמרי ד' אמות על שש אי ר' שמעון הא אמר שש על שמונה לעולם ר' שמעון היא והאי תנא הוא דתניא ימצאן רצופין ואין ביניהן מד' אמות עד ח' יש להן תפוסה ואין להן שכונת קברות רבי שמעון בן יהודה אומר משום ר' שמעון רואין את האמצעיים כאילו אינן והשאר מצטרפין מד' אמות ועד ח' במאי אוקימתא כר' שמעון אימא סיפא בודק הימנו ולהלן עשרים אמה מני אי י"ש עשרים ותרתי הויין אי רבנן תמני סרי הויין לעולם רבנן היא וכגון דברק באלכסונא ומדחא באלכסונא הא נמי באלכסונא עשרים ותרתי הויין חדא באלכסונא אמרין תרי באלכסון לא אמרין רב

יגרוס שיהיה לו תפוסה כיון שידוע שהוא ישראלי ועוד דלא הוי דומיא דמתר להו ולא דומיא דמוסכב^(א) [פרט ליושב] מדרכו^(ב) [פרט גראשו בין ארסובותיו] וגראה לפרט למאי פ' פרט לידוע ולא בידוע קאמר הכס אחד ידוע ושנים תחלה דההוא ידוע שהוא נקבר שם ולא שידוע שלשם קבורה נקבר אבל ה"א פרט למאי היינו שידוע שלשם קבורה נקבר שם דיש לו שכינת קבורה ואסור לפנותו משם ואש"פ שהוא קבר יחיד דהנחיל ב' נגמר הדין (פסחדין דף מ:) קבר הידוע אסור לפנותו פניהו מקומו אסור דהוא כשר"א וכן פרי"ז נזיר ו'ה דאמר נזיר דנע"י שלשון ידועין [ואו] תחלה פ"ה דהלכתא גמירי לה ואין נראה לר"י דלא שייך כאן הלכתא גמירי דהו דרבי שיש לו טעם לכאש"פ ש' שלא הוי ידועים ואחד ידוע לית לו למימר שלשם קבורה נתון שם כיון שהו"ש עדיין שנים שהרי שוכנבך לא היו אחת ב' ידועין וכן נקבר ידועין ואחד תחלה אבל שלשון ידועים

מלתא דלש קבורה הניחוס שט:
פיה דכ"ל להאי מנא דמוכה של
נמי דג' מחס נקדין כותל מערה
ל"י לעקמן דייק מני אי רשע
אחא אל כמר ולא כמר דהא אל
משנחיתו שהוא אמה ביתיים לכ"ע
רשב"ר דאמר הכל כפי הטעם ועוד
מת אחא נמי כהלות (פט"ו)
ק בודק אמה ומניח אמה ואי סבר
חיס בין כוך לכון אחא מניח אמה
לחא דקמי כחוספתא דאהלות (פט"ו)
לגביה) בודק אמה ומניח שמים אחא
בין כוך לכון אלל ודאי קשה לפ"ה
אם לא האתנעיתו ספיר אמה ויהא
יחא יטערפו לשעיר ד' אמות אי רחא
אמה בין כוך לכון ואין (ו) להיות אלל
אמות ומפסד ר"ח דהיך ג' דקמי
אמה מאורכ י"ש בין כוך לכון אמה
וי"ו לשנים שרובת ג' אמות אמה
בסוף אמה רביעית חצי אמה מרוחב
אמה ויהא אחי שפיר דשמתאן רזופין
אין ויליא אלל אמה בין כוך לכון:
הג' רגילי היו לנשים ד' מרגליות
שמתאן ראשו לכין מערה ומרגליות
יומר ממערה אחרת הוא לסיק בודק
אחא ב"ש: הלון דמוק מאל דמשמע
והדר מפין מני אי ר"ש אי רבנן
דמונה מלי למיפדק דיין דקמי
רמין רוא: ורבנן שרדק באיכסא.

וְהָיָה אִם לֹא תֵּדַע שֶׁלֹּא הָיוּ עוֹשֵׂים כִּי יֵשׁ בְּכֹחַ הַקָּדוֹשׁ
בְּרַחֲמֵינוּ

כגון דבדק באלכסונא. וכ"כ בפר"ח
ורוצה לבדוק לפניו כותלי המערה
הכוכין בחוץ כותל המערה ארבע
אמות

מתני' ורישא דדאי לא מיתוקמא כרבנן משום דאכ
עון מתוקמא משום דתרי תנאי אליבא דר' שמעון ו

לר' שמעון לא מקשי' אלא מסימא ד
הא אמרי ד' אמות על ר'. אבל כר' י

עין משפט
נר מצוה

פס א מ"י פ"ט מהל'
טומאת מת הל' ב:
צ ב מ"י שם הלכה א:

רבינו גרשום (המסד)

[illegible]